

és az áldás nagy ajándékából, amit viszonzásul kapott Istentől mindazért, amit önként, a maga akaratából aján-dékozott Neki . . .

Bánky Szilveszter hite tiszta, mély és rendíthetetlen. Keményen állja a harcot és nem fél semmitől. Csak a magánosság, az egyedülvalóság mar-kolja meg néha keményebben a szívét. De azért emelt fejjel néz az események elé. És úgy történik minden, ahogy történnie kell. A húsvét hete meg-hozza a megoldást minden vonalon. Pethő Pistát választják meg kántor-nak és Pethő meg Tardy Mária egy-másra találnak; a hithű németek, akik talán mártírhalált is tudnának halni hitükért, miután két szerencsét-lenség megtörte dacukat, visszatér-nek; Oblath jegyzőt felfüggesztik a tilos agitációért és aztán megy minden a maga útján. Egyik év olyan egyszerű és csendes, mint a másik és Bánky Szilveszter mögött egyszer csak azt suttojják: De megöregedett a mi pa-punk . . . Bottal jár, nem bírják már a lábai . . .

És ezzel elért mindent. Mert ez akart lenni: a mi papunk.

A kis regény finom, töretlen vonal-vezetése, az előadás nemes egyszerű-sége és ökonómiaja, az alakok éles rajza és különösen Bánky Szilveszter nemes figurájának mély lelkisége oly zavartalan és igaz gyönyörűséget sze-rez az olvasónak, amelyet csak ritka könyv hatásaképen jegyezhetünk föl.

Majthényi György.

Kertész József : Dalol a tenger és én hallgatom. (Elbeszélések. Erdélyi Ma-gyar Könyvtár, Kolozsvár.) Tengerész-ek írásaiban a magyar szépirodalom nem nagyon bővelkedik s ezért örömmel olvastuk Kertész József tengerész-kapitány kötetbe foglalt elbeszéléseit. Persze, a külföld nagy tengerész-írói

után újat már nem igen hozhat, csak amennyiben magyar vonatkozásokat sző írásaiba, mint például «Egy régi dal» című elbeszélésében, amely leg-jobb darabja is a kötetnek.

Írásai teli vannak értékes festői ele-mekkel. Hangulatai, leírásai színesek, erőteljesek, jelzői találóak, elevenek. Lát és láttat. De a koncepció nem nagyon erős oldala. Költői lendületé-ben gyakran túlméretezi mondanivaló-ját és ezzel gyengíti az egységes hatást. Komoly tárgyú elbeszéléseiben hol az elején, hol a végén, de valahol többet kapunk a kelleténél. Humoros írásai kerekesebbek, befejezettebbek, bár avatott kéz ezeket is tökéletesebbé csi-szolta volna.

m—gy.

Dömötör Ilona : Lélek szerint. (Ver-se. Baja.) Fehérfalú leányszobában született versek: tiszták, kedvesek, halkszavúak. Mondanivalójuk nem nagyon igényes s a bősavú líra zenére csábító ütemeiben kissé hígra csordul el. Ami gondolat a fiatal költőnő lel-kén átsuhan, ami szemlélődéseiben, vagy olvasása közben megragadja figyelmét, azt mind költeményé igyekszik magasztosítani, de reflexziói nem járnak meg a lélek mély tárnáit és jobbára a felszínen található képeket világítják meg, mintha nem merne önmagába nézni. Ez a feltűnő tartózkodás, amely az egész kötetben végig-vonul s egyik legszebb versében, a «Rezgőnyárfá»-ban is csak allegóriák-ban utal a költőre, azt a hitet kelti az olvasóban, hogy súlyosabb mondani-valói is volnának, csak éppen a bátor-ságát nyesegették meg . . . Reméljük, hogy idővel felszabadul gátlásai alól és felszínre bányássza magából azokat az értékeket is, amelyeket a kötet egyik-másik sora még csak sejtetni enged.

M—i.